

ناشنوایان

نقش معلم سیار

◆ نویسنده: گوردن ادگار^۱

مترجم: بهرام روستایی. آموزگار پایه چهارم ابتدایی مرکز آموزشی رشد ۲ صلابر (ناشنوایان)

اشاره مترجم:

در حال حاضر در کشورمان، تعداد قابل توجهی دانش آموز آسیب دیده شنوایی در مدارس عادی مشغول تحصیل می‌باشند. به طور حتم معلمان عادی که این دانش آموزان را در کلاس‌های خود پذیرفته‌اند، به تنهایی قادر به تأمین نیازهای آموزشی، توان بخشی و پرورشی آنها نیستند و متخصصان دیگری باید به این معلمان کمک نمایند. یکی از این متخصصان، معلم ناشنوایان است که به عنوان معلم سیار در این فرآیند همکاری بسیار نزدیکی با معلم عادی دارد. نقش معلم ناشنوایانی که به عنوان معلم سیار انتخاب می‌شود بسیار مهم و حیاتی است. به طوری که هیچ متخصص و معلم دیگری را نمی‌توان جایگزین او کرد. لذا باید از میان معلمان ناشنوایان موجود در یک منطقه یا یک مرکز ناشنوایان با دانش ترین و با تجربه ترین آنان را برای معلمی سیار انتخاب کرد. به عبارت دیگر، تنها معلم ناشنوایان بودن نیز برای یک معلم سیار دانش آموز ناشنوا شدن کافی نیست. به این ترتیب، انتخاب معلمان استثنایی دیگر (برای مثال معلم دانش آموزان کم توان ذهنی و...) به عنوان معلم سیار ناشنوایان با انتخاب آنان بر اساس امتیازهای فرم امتیاز بندی معلمان (به ویژه زمانی که در یک منطقه یا مرکز آموزشی، معلمان ناشنوایان حاضر به پذیرش سمت معلمی سیار نیستند و به اجبار کم امتیاز ترین آنان به عنوان معلم سیار انتخاب شود) یا اضطرار (برای مثال اضافه بودن معلمان ناشنوایان در یک منطقه یا مرکز آموزشی و انتخاب معلم سیار)، فقط به معنای آسیب رساندن به دانش آموز ناشنوایی است که در مدرسه عادی تحصیل می‌کند. علاوه بر این، معلم سیار ناشنوایان باید آنقدر از نظر دانش و تجربه غنی باشد که بتواند نقش هماهنگ کننده متخصصان دیگر را که در آموزش و پرورش و توان بخشی دانش آموز ناشنوا درگیر هستند به خوبی ایفا کند. نه اینکه به دلیل کمبود دانش و تجربه، مجری توصیه‌های گاهی نادرست دیگران باشد. این امر از شأن معلمان ناشنوایان می‌کاهد. اگر فرار باشد دیگران به معلمان ناشنوایان و جایگاه تخصص شان به دیده احترام بنگرد. این وظیفه خود آنهاست که با اهمیت دادن به نقش معلمان سیار ناشنوایان (که رابطه بین مجموعه استثنایی و دیگران هستند) نگرشی مثبت و توأم با احترام را در آنان به وجود آورند.

موضوع مقاله زیر توانایی‌هایی است که معلم سیار ناشنوایان باید داشته باشد و وظایفی است که باید انجام دهد. وجود همین توانایی‌ها و وظایف گسترده است که نقش و تأثیر گذاری معلم سیار ناشنوایان را منحصر به فرد می‌کند.

به خاطر آشنایی بیشتر با سه واژه که در متن مقاله به کار رفته، تعریف آنان در زیر آورده می‌شود.

معلمان سیار ناشنوایان

(peripatetic Teachers of the Deaf)

در کشور انگلستان معلمان هستند که برای شوراهای محلی آموزش و پرورش کار می‌کنند و خدمات حمایتی و مشورتی خود را به دانش آموزان ناشنوا ارایه می‌دهند. آنها از دانش آموزان ناشنوایی که در مدارس عادی مشغول تحصیل می‌باشند به طور انفرادی حمایت می‌کنند. بخش مهم کار آنان همکاری با معلمان کلاس‌های عادی است که هر روز به دانش آموزان ناشنوا درس می‌دهند. معلمان سیار ناشنوایان، والدین کودکان ناشنوی خردسال را که در خانه‌هایشان ملاقات می‌کنند و به آنها راهنموده‌هایی در مورد رشد کودکان و چگونگی کار کردن با آنان ارایه می‌دهند. علاوه بر این‌ها، کودکان ناشنوایی که دارای معلولیت‌های دیگری نیز هستند از خدمات حمایتی معلمان سیار ناشنوایان استفاده می‌کنند.

معلمان نیازهای آموزشی ویژه

(Teachers of special educational needs)

در کشور انگلستان معلمان هستند که از طرف شوراهای محلی آموزش و پرورش به ارایه خدمات به کودکانی می‌پردازند که در استفاده از آموزش و پرورش عادی مشکل پیدا می‌کنند. این گونه کودکان معمولاً کودکانی هستند که معلولیت جسمی و مشکلات یادگیری دارند و یا اختلال‌های عاطفی یا رفتاری از خود نشان می‌دهند. قانون آموزش و پرورش ۱۹۴۴ مقرر ساخت که آموزش و پرورش ویژه باید توسط شوراهای محلی (آموزش و پرورش) فراهم شود. شوراهای محلی می‌توانند این کودکان را به مدارس ویژه روزانه یا شبانه بفرستند. تدریس به آنها را در بیمارستان سازمان‌دهی کنند. کلاس‌هایی که در داخل مدارس عادی ترتیب دهند که ممکن است تمام وقت یا پاره وقت باشند، یا برای فراهم کردن کمک انفرادی این کودکان را از کلاس‌های عادی بیرون آورند. در حالی که بیشتر، آموزش و پرورش ویژه را به طور کلی به عنوان یک آموزش و پرورش جدا در نظر می‌گرفتند. امروزه آموزش و پرورش ویژه بیشتر به عنوان فونونی برای قادرسازی همه کودکان برای دسترسی به برنامه درسی عادی تا حد ممکن تفسیر می‌شود (برگرفته از فرهنگ کودکان استثنایی، دکتر احمد به پزوه و همکاران)

شوراهای محلی آموزش و پرورش

Local Education Authority (LEA)

شورای محلی آموزش و پرورش، یک هیأت دولتی محلی است که مسوولیت خدمات آموزش و پرورش دولتی در منطقه خود را به غیر از دانشگاهها در انگلستان و ولز به عهده دارد. در میان وظایف متعدد، از شوراهای محلی انتظار می‌رود برای کودکان با نیازهای ویژه خدماتی ارایه کنند و با توجه به قانون آموزش و پرورش ۱۹۸۱، برای یکپارچه ساختن مدارس ویژه با مدارس عادی اقدام کنند. این شوراهای با کمک کسب‌ها و دفاتر آموزشی و مشاوران با آزادی قابل ملاحظه‌ای عمل می‌کنند. اما موظف هستند از بخشنامه‌ها و مقررات دولت که توسط وزارت آموزش و پرورش و علوم صادر می‌شوند، تبعیت کنند (فرهنگ کودکان استثنایی، دکتر احمد به پزوه و همکاران).

زمینه

این مقاله در پاسخ به نگرانی شدید بعضی از معلمان ناشنوایان نوشته می‌شود که معقدند با بکارگرفتن معلمان نیازهای آموزشی ویژه به عنوان معلم سیار، حق کودکان آسیب دیده شنوایی^۱ برای دستیابی به معلم ناشنوایان^۲ تعلیم دیده^۳ تضعیف می‌شود. در این مقاله نشان داده می‌شود که معلمان ناشنوایان، وقتی به عنوان معلم سیار انتخاب می‌شوند، می‌توانند خدماتی را ارایه دهند که معلمان نیازهای آموزشی ویژه قادر به ارایه آنها نیستند. بنابراین، نوشتن این مقاله کوششی است به منظور شناساندن منحصر به فرد بودن نقش معلم ناشنوایان به عنوان معلم سیار و دلایلی که شوراهای محلی آموزش و پرورش نسبت به استخدام آنها در سمت معلم سیار اصرار دارند. معلمان^۴ که به عنوان معلم سیار به کار گمارده می‌شوند باید وظایف بسیاری را انجام دهند. شرط انجام مؤثر این وظایف این است که آنها آموزش ببینند، تجربه کسب کنند و وقت کافی برای انجام وظایفشان داشته باشند. چنین فردی باید در عین حال که معلم^۵ است، یک راهنما^۶، مشاور^۷، سیاستمدار^۸، یادگیرنده^۹، فن‌آور^{۱۰} و مدیر^{۱۱} هم باشد.

معلم ناشنوایان به عنوان معلم

معلمان سیار ناشنوایان ممکن است با کودکانی از سن پیش

دبستانی تا افرادی در سن دانشگاه کار کنند. آنها مجبورند در محیط‌های مختلفی کار کنند که احتمال دارد از نظر منابع و وسایل باهم تفاوت داشته باشند. معلم سیار ناشنویان برای اینکه بتواند نیازهای^{۱۱} کودکان آسیب دیده شنوایی را به نحو مؤثری برآورده سازد، باید راهبردهای تدریس^{۱۲} مختلفی در اختیار داشته باشد. این راهبردها زمانی تأثیر بیشتری دارند که بر اساس شرایط تدریس عملی^{۱۳} تدوین شده باشند. معلم سیار ناشنویان برای اینکه بتواند راهبردهای مختلفی تدوین کند باید در عین اینکه معلم ورزیده و باتجربه‌ای باشد، یک معلم ناشنویان ورزیده و باتجربه هم باشد. چنین فردی، علاوه بر اینکه باید بیشتر در مدارس ناشنویان^{۱۴} و با درواحد‌های کم شنوایی^{۱۵} کار کرده باشد، باید معلم شایسته ناشنویان نیز باشد.

آسیب شنوایی^{۱۶} بر توانایی کسب و نگاه داشت^{۱۷} زبان اثر نامطلوبی می‌گذارد. توانایی استفاده از زبان در افراد دارای نقایص شنوایی^{۱۸} در درجاتی دچار محدودیت است. این افراد واژگان کمتری برای گفت‌گو دارند و به دلیل فقر نسبی^{۱۹} زبان درونی^{۲۰}، فرآیندهای تفکر در آنان بازداری می‌شود^{۲۱}. معلمانی که با کودکان آسیب دیده شنوایی کار می‌کنند باید از پیچیدگی زبان و رشد آن مطلع باشند. علاوه بر این، باید از فرآیندهایی که در طی آنها آسیب شنوایی بر رشد زبان تأثیر می‌گذارد درک عمیقی داشته باشند. زبان پدیده‌ای روانی-شناختی^{۲۲} است که توسط آن، جهان اجتماعی پیچیده‌مان را درک می‌کنیم. برای تعامل با دیگران، نه تنها نیاز به شناخت کلمه‌ها و چگونگی ردیف کردن آنها در کنار هم داریم، بلکه باید بدانیم که برای مثال در یک مشاخره^{۲۳} چگونه ممکن است معنای واژه‌ها و جمله‌ها دگرگون شوند. به علاوه، باید بدانیم کدام ساختارهای جمله برای چه شرایطی مناسب هستند. فردی که رشد زبان او به اندازه دیگران غنی نیست به واسطه نداشتن عمق ادراک^{۲۴} در وضعیت نامطلوبی قرار خواهد گرفت. زربنای مهارت معلم در شناسایی این نیازها نخست آموزش^{۲۵} مؤثری است که می‌بیند و سپس تمرین‌ها و تجربه‌های مناسبی است که مهارت او را از هر لحاظ توسعه می‌دهد. معلمان نیازهای آموزشی ویژه گرچه ممکن است شناختی از رشد زبان داشته باشند، اما شناخت کافی از تأثیرات نقص شنوایی بر رشد آن ندارند.

کودکان آسیب دیده شنوایی علاوه بر داشتن مشکل در فراگیری

معلم سیار ناشنویان،

علاوه بر اینکه باید پیشتر در مدارس

ناشنویان و یا در واحدهای

کم‌شنواییان کار کرده باشد،

باید معلم شایسته ناشنویان نیز باشد

زبان. ممکن است گفتاری داشته باشند، که به راحتی قابل درک نباشد. به همین علت، معلم سیاری که در آموزش کودک آسیب دیده شنوایی درگیر می‌شود باید علاوه بر داشتن شرایط لازم برای آموزش گفتار، از تأثیر نقص شنوایی بر روی توانایی ادراک و تفسیر اصوات گفتاری^{۲۶} نیز شناخت داشته باشد. این شناخت فقط با آموزش مناسب و تجربه توسعه پیدا می‌کند. افزون بر این، شاید برای بعضی از کودکان خردسال شیوه‌های ارتباطی^{۲۷} دیگری، به جز گفتار، مناسب‌تر باشد. در چنین حالتی، معلمانی که با این کودکان کار می‌کنند باید قادر باشند این شیوه‌ها را بکار ببرند و به کودک آموزش دهند. فقط معلمی که دارای تجربه فراوان با کودکان آسیب دیده شنوایی است می‌تواند در مورد این شیوه‌ها درست قضاوت کند و آنها را به دیگران توصیه نماید.

کار کردن معلمان سیار در خانه با کودکانی که به سن ورود به دبستان نرسیده‌اند، نوعی از آموزش عمومی است. اگر این آموزش در سطح مطلوبی انجام نگیرد، احتمال دارد والدین اعتمادشان را به معلم سیار فرزندشان از دست بدهند. در چنین حالتی، این اعتبار حرفه معلمی است که در مجموع به طور جدی آسیب می‌بیند. معلمان ناشنویان به دلیل اینکه آموزش دیده‌اند، تجربه دارند و دارای مهارت‌های مورد نیاز می‌باشند، بهتر از سایر معلمان می‌توانند ایجاد عدم اعتماد را در والدین به حداقل برسانند. آسیب شنوایی، معلولیت در اقلیت^{۲۸} است. به همین خاطر، بعضی از شوراهای محلی آموزش و پرورش ممکن است وسوسه شوند برای صرفه‌جویی در هزینه، خدمات نیازهای ویژه^{۲۹} را طوری سازمان‌دهی کنند که معلمان ناشنویان، به غیر از دانش‌آموزان

آسیب دیده شنوایی با دانش آموزان معلول دیگر هم کار کنند و معلمانی که معلم ناشنوایان نیستند با کودکان آسیب دیده شنوایی کار نمایند. گرچه ممکن است این معلمان ناشنوایان به طور منظم و مسقیم در دسترس باشند و بتوانند شرایط را به طور مستقیم ارزیابی کنند، توصیه های پیشنهاد شده توسط معلم نیازهای ویژه کم ارزش جلوه می کند.

معلم ناشنوایان به عنوان راهنما

قانون ۱۹۸۱ باعث شد کودکان آسیب دیده شنوایی بیشتری

کودکان آسیب دیده شنوایی در مسیر رشد خود، از کودکی به نوجوانی و پس از آن نیز عدم اعتماد به نفس را تجربه می کنند. معلم ناشنوایان تعلیم دیده، به دلیل برخورداری از تجربه و شناختی که از رشد زبان و تأثیرات آسیب زای فقدان شنوایی بر روی آن دارد، می تواند در چنین مواقعی به آنها کمک نماید

در مدارس عادی جایگزین شوند. برای اینکه جایگزینی دانش آموزان در این مدارس از نظر کار کردی موفقیت آمیز باشد (وارناک^{۳۱})، باید در گروهی که مسوول انجام ارزیابی چند تخصصی^{۳۲} است یک معلم ناشنوایان آموزش دیده حضور داشته باشد. معلم ناشنوایان فقط در صورتی می تواند این کار را به طور مؤثری انجام دهد که با دانش آموز آسیب دیده شنوایی مربوطه تماس منظم و مرتب داشته باشد. اگر خدمات نیازهای ویژه مانند آنچه که در بالا شرح داده شد سازمان دهی شود، این کار به نحو مطلوبی انجام نخواهد گرفت.

اجرای قانون آموزش و پرورش ۱۹۸۱ و قانون اصلاح آموزش و پرورش ۱۹۸۸ این ضرورت را آشکار ساخت که از معلمان عادی باید توسط معلمانی که آموزش های مناسب دیده اند و تجربه دارند. حمایت بیشتری به عمل آید. به دلیل دانش عمیقی که معلم ناشنوایان در مورد تأثیرهای فقدان شنوایی بر روی یادگیری دارد، می تواند چنین حمایتی را تأمین نماید. امکان ندارد که چنین دانشی بدون

آموزش دیدن به دست بیاید.

توصیه ها به والدین کودک باید توسط کسی که از تأثیرهای فقدان شنوایی آگاه است و در مورد مدیریت آن تجربه دارد صورت پذیرد. بدون این شناخت و تجربه امکان دارد توصیه پیشنهاد شده متناسب با آن شرایط خاصی نباشد.

بنابراین، مناسب ترین کسی که می تواند این اطمینان را به وجود بیاورد که والدین و معلمان عادی در مورد پیامدهای این توصیه ها درکی واقع بینانه داشته باشند، معلم ناشنوایان آموزش دیده است.

معلم ناشنوایان به عنوان مشاور

همه بزرگسالانی که با کودکان آسیب دیده شنوایی کار می کنند گاهی اوقات دچار عدم اعتماد به نفس می شوند. گرچه همه معلمان ناشنوایان همانند مشاوران آموزش ندیده اند. اما به دلیل اینکه از تأثیرات فقدان شنوایی بر روی زبان و رشد هیجانی^{۳۳} آگاهی دارند، اغلب بهتر از هر کس دیگر می توانند به این افراد (بزرگسالان) کمک کنند. معلمان ناشنوایان به دلیل اینکه در گذشته دشواری هایی را با دانش آموزان ناشنوا تجربه کرده اند، قادر خواهند بود از آن تجربه ها در مقام مشاور استفاده نمایند. کودکان آسیب دیده شنوایی در مسیر رشد خود، از کودکی به نوجوانی و پس از آن نیز عدم اعتماد به نفس را تجربه می کنند. معلم ناشنوایان تعلیم دیده، به دلیل برخورداری از تجربه و شناختی که از رشد زبان و تأثیرات آسیب زای فقدان شنوایی بر روی آن دارد، می تواند در چنین مواقعی به آنها کمک نماید. کودکان آسیب دیده شنوایی که در مدارس عادی تحصیل می کنند بیشتر از همسالانشان در مدارس ناشنوایان در معرض تعامل های اجتماعی شنیداری^{۳۴} قرار دارند. بنابراین فرصت بیشتری برای به وجود آمدن سوء تفاهم بین آنها و دیگران وجود دارد. معلمان سیار ناشنوایان، به دلیل آموزش هایی که دیده اند می توانند سوء تفاهم های اجتماعی به وجود آمده را برای کودکان آسیب دیده شنوایی توضیح داده و روشن کنند. معلمان سیار ناشنوایان در یکپارچه سازی^{۳۵} موفقیت آمیز کودکان آسیب دیده شنوایی در مدارس عادی تأثیر قابل ملاحظه ای دارند.

معلم ناشنوایان به عنوان سیاستمدار رایزن

کار کردن با متخصصان دیگر (نظیر معلمان عادی) و در مراکز

معلم ناشنویان به عنوان کارشناس فن آور

کودکان آسیب دیده شنوایی که به مدارس عادی می‌روند معمولاً از سمک استفاده می‌کنند. به علاوه، بیشتر کسانی که از سمک استفاده می‌کنند از وسایل کمکی بی‌سیم (رادیویی) و وسایل کمکی دیگر نیز استفاده می‌نمایند. این وسایل در صورتی برای کودک آسیب دیده شنوایی مفید خواهند بود که در وهله اول متناسب با ویژگی‌های او باشند. دوم اینکه در حد بسیار مطلوبی از آنها نگهداری و مراقبت به عمل آید. برای انجام این امر، معلم باید از دانش فنی قابل ملاحظه‌ای که به طور منظم روزآمد شود، برخوردار باشد. معلم ناشنویان باید توانایی تفسیر اطلاعات شنوایی شناختی^{۳۲} را داشته باشد تا بتواند کودک را قادر سازد از باقیمانده شنوایی‌اش استفاده نماید. به علاوه، معلمان ناشنویان باید توانایی تفسیر اطلاعات شنوایی سنجی^{۳۳} را نیز داشته باشند تا بتوانند میزان اثربخشی احتمالی

مربوط به آنها، نیاز به کاردانی و درایت^{۳۴} دارد. معلم ناشنویان باید از محدودیت‌های معلم عادی آگاه باشد و رهنمودهایی را به او پیشنهاد کند که بتواند آنها را با موفقیت به کار ببندد. به علاوه، باید رهنمودهای پیشنهاد شده، از نظر معلم عادی منطقی و پذیرفتنی جلوه کند. احتمال وقوع این امر وقتی بیشتر می‌شود که معلم عادی بداند که فرد توصیه کننده با تجربه و تعلیم دیده است.

کار کردن در خانه‌ها با کودکانی که هنوز به سن ورود به مدرسه نرسیده‌اند، یا دادن مشورت به والدین در مورد چگونگی ندبیر امور^{۳۵} فرزندشان که درس مدرسه است نیز نیاز به کاردانی و درایت دارد. معلمان کودکان ناشنوا برای اینکه بتوانند رهنمودهای مناسبی به والدین بدهند، باید متناسب بودن مورد استفاده در خانواده کودک را مورد ارزیابی قرار دهند. معلم سیار باید بداند در چه زمانی، چه رهنمودی را به والدین پیشنهاد کند.

معلم ناشنویان به عنوان یادگیرنده

اگر قرار باشد که معلم ناشنویان بتواند نیازهای کودکان آسیب دیده شنوایی را برآورده سازد، باید از آخرین تغییرهای در اطلاعات و نوآوری‌های مربوط به رشته خود اطلاع داشته باشد. وقتی معلم آموزش مناسب ندیده باشد و در باره نیازهای یادگیری کودکان آسیب دیده شنوایی تجربه کافی نداشته باشد، این خطر وجود دارد که نوآوری‌هایی را انتخاب کند که مناسب دانش آموز نباشد. معلم ناشنویان، به مثابه یک یادگیرنده، قادر است از آموخته‌ها و تجربه خود برای ارزیابی و بکار بستن نوآوری‌هایی که برای کودک آسیب دیده شنوایی مفید است، استفاده کند.

مانند هر متخصص دیگری، معلم ناشنویان نیز باید پیوسته روش‌ها و اقدام‌های خود را ارزیابی کرده و بهبود بخشد. اگر خدمتی که معلم ناشنویان برای ارایه آن کار می‌کند بر مبنای عمومی^{۳۶} (و نه تخصصی) سازمان دهی شود و اگر معلم ناشنویان با دانش آموزانی غیر از دانش آموزان آسیب دیده شنوایی کار کند، این خطر وجود دارد که فرصت بهبود شیوه‌های تخصصی کارش را که همان مدیریت نیازهای ویژه دانش آموزان آسیب دیده شنوایی است، از دست بدهد. در نتیجه، این خطر وجود دارد که رهنمودهای پیشنهادی او مطابق با شیوه‌های عملی جاری نباشد و کم ارزش شمرده شود.

یک وسیله شنوایی شناختی^{۳۷} جدید را ارزیابی کنند. وجود این مهارت برای این است که معلم بتواند از تصمیم‌گیری‌های نامناسب اجتناب کند. معلمان ناشنویان باید این توانایی را داشته باشند تا والدین و معلمان عادی را طوری راهنمایی کنند که انتظارات آنها از وسایل شنوایی شناختی واقع بینانه باشد.

نیاز به یک معلم ناشنویان به عنوان مدیر معلمان ناشنوی دیگر به دلیل گسترده‌گی دامنه وظایفی که معلمان سیار ناشنویان انجام می‌دهند، نیاز دارند کارشان را به طور مستقل انجام دهند. پس لازم

است که به عنوان معلمان ناشنوایان آموزش ببینند و تجربه کسب کنند. به علاوه، بهتر است که مدیر آنان در امور اجرایی^{۴۲} نیز یک معلم ناشنوایان باشد.

در برخی کشورها در آموزش و پرورش عادی، مدیران اجرایی در زمینه‌هایی که مدیریت می‌کنند پیشتر تجربیاتی را کسب کرده‌اند. برای مثال، مدیر یک مدرسه ابتدایی، مجلسی با تجربه از همین مقطع از آموزش و پرورش است. به علاوه، بعید است که مدیر گروه علوم^{۴۳} در مقطع متوسطه فردی باشد که در زمینه آموزش علوم

معلمانی که تصمیم گرفته اند معلم ناشنوایان بشوند پذیرفته اند آموزشی را ببینند که این آموزش نمایانگر تعهد بزرگ آنان نسبت به کاری است که پس از اتمام دوره آموزش انجام خواهند داد

آموزش ندیده و تجربه نداشته باشد. مدیران مدارس و مدیران گروه‌ها باید در زمینه کاریشان با تجربه باشند تا از دانش لازم برای بکارگیری مؤثر افراد گروه آموزشی خود برخوردار باشند. معلمان ناشنوایان از این نظر با معلمان دیگر تفاوتی ندارند. مدیر آنان باید در مورد تنوع و پیچیدگی نیازهای دانش آموزان آسیب دیده شنوایی تجربه داشته باشند. نابواید هر کدام از کارکنان خود را در جای مناسب به کار بگمارد.

جایی که این وضعیت حاکم است، والدین، کارکنان مدرسه و معلمان ناشنوایان اطمینان بسیار بیشتری به پیشنهادها و تصمیم‌گیری‌های مدیر خواهند داشت. در مقام مقایسه، بعید است که در یک دبیرستان عادی، والدین به توصیه‌های دبیر علوم فرزندشان که می‌دانند در زمینه آموزش علوم و نیازهای فرزندشان تجربه ندارد، اعتماد داشته باشند.

معلمان ناشنوایان، مانند معلمان عادی، به یک نظام حرفه‌ای نیاز دارند. معلمانی که تصمیم گرفته‌اند معلم ناشنوایان بشوند پذیرفته‌اند

آموزشی را ببینند که این آموزش نمایانگر تعهد بزرگ آنان نسبت به کاری است که پس از اتمام دوره آموزش انجام خواهند داد. حال اگر معلمان سیار در بخش خدمات عمومی^{۴۴} (و نه تخصصی) به کار گمارده شوند، آن وقت امکان بهای هر نظام حرفه‌ای که مسکن است در زمینه تخصصی آنان وجود داشته باشد. از بین خواهد رفت.

اگر این اتفاق رخ دهد احتمال جذب معلمان ناشنوایان به عنوان معلمان سیار به نحو قابل ملاحظه‌ای کاهش خواهد یافت.

قانون آموزش و پرورش ۱۹۸۱ باعث شد تا کودکان آسیب دیده شنوایی بیشتری در آموزش و پرورش عادی جایگزین شوند. این کودکان حق دارند توسط معلم تعلیم دیده ناشنوایان راهنمایی شوند و به طور منظم و منظم به او دسترسی داشته باشند. بدون به رسمیت شناختن مهارت‌های معلمان ناشنوایان به نحو شایسته، بعید است که آنها به حرفه معلمی سیار جذب شوند و منظور^{۴۵} اعلام شده دولتی مبنی بر بهبود کیفیت آموزش و برابری دسترسی همگان به آن تحقق یابد.

با وجود تأکید زیادی که دولت بر آموزش^{۴۶} (معلمان) دارد، هنوز این خطر برای بعضی از کودکان آسیب دیده شنوایی که در مدارس عادی ثبت نام می‌کنند وجود دارد که نیازهای آنان توسط معلمی که معلم ناشنوایان تعلیم دیده نیست، درست یا نادرست اداره شود^{۴۷}.

چنین وضعیتی با خواست اعلام شده دولت مبنی بر اینکه همه افراد باید آموزشی را دریافت کنند که با کار آنان مناسب باشد، متفاوت است.

نتیجه

در این مقاله در مورد اینکه چرا معلمان سیاری که با کودکان آسیب دیده شنوایی کار می‌کنند باید معلمان واجد صلاحیت ناشنوایان باشند بحث شد. برای اثبات این امر، خدمتانی را که معلمان ناشنوایان به عنوان معلم سیار می‌توانند ارائه دهند اما معلمان نیازهای ویژه نمی‌توانند، بیان کرد. این مقاله تلاشی بود برای شناساندن منحصر به فرد بودن نقش معلم ناشنوایان در مقام معلم سیار و دلایلی که شوراها محلی آموزش و پرورش نسبت به ادامه استخدام آنها در این سمت اصرار دارند. تا اطمینان حاصل شود که کودکان آسیب دیده شنوایی به طور منظم و مستقیم به معلم ناشنوایان دسترسی دارند.

افزون بر این، اگر دولت صادقانه نگران آموزش و پرورش معلولیت‌های کوچک، مانند آسیب شنوایی باشد، می‌تواند

کودکان ناشنوارا که در مکان‌هایی به جز مدارس خاص ناشنوایان و واحد های ناشنوایان و واحدهای نیمه شنوایان مشغول به کار هستند نیز در بر گیرد.

امیدوار بود که اندیشه‌ها و اظهار نظرهای این مقاله مورد توجه قرار گیرد و این اطمینان به وجود آید که شرط صلاحیت‌های تخصصی برای همه معلمان گسترش یابد و آن گروه از معلمان

1-Gordon Edgar
2-hearing-Impaired
3-teachers of the deaf
4-trained
5-teacher
6-adviser
7-counselor
8-diplomat
9-learner
10-technician
11-manager
12-needs
13-teaching strategies
14-practical teaching situations
15-the deaf
16-the partially hearing

17- hearing impairment
18-retain
19- hearing losses
20-relative paucity
21- internal language
22-inhibit
23-psycho-social
24-contest
25-depth of understanding
26-training
27-speech sounds
28-communication
29-minority handicap
30-specif needs service
31-Warnock
32-multidisciplinary assessment

33- amotional
34-hearing Social interactions
35-Integration
36-Tact
37-management
38-generic basis
39-audiological information
40-audiometric information
41- audiological equipment
42-line managers
43-science department
44-generic services
45-intention
46-training
47- managed or mismanaged

